

Холявко Ольга Олександрівна

Студентка 1-го курсу ФСП НТУУ «КПІ»

ДИСКРИМІНАЦІЯ ПРАВ ЖІНОК В УКРАЇНІ.

Жінка – це прикраса суспільства . Тому важливою проблемою в Україні є дискримінація жіночих прав, яка формально не допускається, але на практиці можна побачити багато відхилень від встановлених законів. Аналізуючи законодавство України, можна бачити багато статей, які закріплюють права жінки, недопущення їхньої дискримінації та рівність чоловіків і жінок в різних сферах суспільного життя. А саме ст. 3, 21, ч. 3 ст.24, ст. 51 Конституції України. Відповідно ч.3 ст. 24 Конституції України рівність прав жінки і чоловіка забезпечується : наданням жінкам рівних прав з чоловіками, можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці та винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я жінок, встановленням пенсійним пільг; створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства і дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям. Аналізуючи положення цієї статті бачимо, що законодавство намагається надати рівність чоловікам і жінкам в політичній, культурній, освітній сферах. Але, на жаль, існує багато нюансів, щодо прав жінок. Також, згідно з законодавством тільки жінкам дозволено поєднувати догляд за дитиною та одночасно зберігати своє робоче місце. Прикро, але на практиці, більшість робочих місць за жінками не зберігається, особливо, коли жінка працює у приватному підприємстві. Роботодавці часто звільняють таких працівниць з роботи, і це вже є чітким проявом жіночої дискримінації. Таких прикладів є безліч. Потрібно звернути увагу на те, що до 90-го року керівниками в банках, коли там була мізерна зарплата, переважно працювали жінки, а зараз на фондовому ринку, на біржах і в банках працюють більшість чоловіків тому, що там велика заробітна плата. А жінок беруть, як кажуть деякі соціологічні дослідження,

красивих, щоб інколи проштовхнути якусь справу. Необхідно погодитись з думкою соціолога Тамари Марценюк, що проблема гендерної дискримінації на робочому місці в Україні є досить поширеною. Жінку вважають не здатною займати серйозні посади, частіше за все, вони займають одні і ті ж робочі місця, не просуваються по кар'єрній драбині і це так звана «скляна стеля», тобто клема, яке поставлено на особу жіночої статі. Чомусь жінок вважають не такими здібними, та не бажають їх бачити на серйозних посадах. Іншою проблемою сучасного українського суспільства є прояви насильства до жінок. Як відомо, кожна п'ята жінка страждає від знущання в сімейному житті. Переважно через негідне ставлення до жінки з боку чоловіка, як наслідок, збільшилась кількість розлучень. Особливо прикрим є факт, що майже половина жінок, що потерпають від знущання чоловіка, визнають у цьому свою провину. Жінка повинна поважати себе і ні в якому разі не змушена терпіти посягання чоловіка на її свободу, а також страждати від побоїв. Україна ратифікувала Конвенцію про ліквідацію усіх форм дискримінації по відношенню до жінок 1979 року, Конвенцію про громадянські та політичні права, Конвенція №156 про працюючих з сімейними обов'язками, підсумкові документи Всесвітньої конференції з прав людини (Відень, 1993 р.), Конвенцію про ліквідацію насильства щодо жінок, Конвенцію про соціальні, економічні та культурні права (1976 року). Жінки допускають помилку в тому, що вони не вважають за статтю деякі прояви жіночої дискримінації і цим самим втрачають можливість свого захисту.

Жіноча дискримінація проявилась і у сфері освіти, що є досить дивним для нашого часу. Ось, наприклад, у 2011 накладається заборона на прийняття до вищих навчальних закладів МВС України громадян жіночої статі. Це прямо суперечить Конституції України, Законам України «Про міліцію», «Про освіту», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» та міжнародним документам у галузі прав людини, ратифікованим Україною у встановленому законом порядку. Уряд, пояснив свої дії тим, що встановлюється експеримент, тобто пропонується навчати фахівців за

схемою «курсант – військовослужбовець – курсант». З нововведеними змінами, не можна погодитись і, на нашу думку, більшість жіночої статі виступить проти нових змін тому, що як зазначає заступниця голови організації й керівниця проекту «Права працюючих жінок» Марта Чумало, точку зору якої я повністю підтримую, що «Зменшення кількості жінок в МВС призведе до погіршення умов праці міліціонерів, збільшення випадків нестатутних відносин, зменшення соціального захисту». На наш погляд, соціум значно недооцінює жіночу стать та всіма своїми діями призупиняє вияв жіночих вмінь, здібностей та прагнень. Суспільству потрібно бачити в жінці не тільки «слабку стать», що здатна до приготування їжі та доглядом за домашнім господарством, а і бачити в ній рівноправну чоловікові, тобто, людину яка прагне показати себе здібною та гідно відстоювати свої права. І перш за все зруйнувати закладені людством стереотипи про жіночу безправність, що з розвитком суспільства переросли в так звану неповагу і недооцінювання жіночої статі.

Список використаних джерел:

1. Конституція України.
2. Гідденс Ентоні. Соціологія. Видання 2-ге, Едіторіал УРСС. 2005р.
3. Про рівність статей. Збірник . О. Хома. — Київ: ППС- 2002р.